

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Bd. Regele Ferdinand No. 5.

A R A D.

Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,
Hotel „Ferdinand“ camerele Nr. 21 și 22.

DIRECTOR:

CONST. I. ȘTEFĂNESCU

ECONOM

Apare zilnic la orele după amiază

Note zilnice

Cam cât ar face în banii de astăzi?

Răsfoind zilele acestea o carte ungurească referitoare la învățământul primar de sub unguri din orașul Arad și din ținutul Aradului, am dat peste o însemnare care se impune reținută și arătată și cititorilor noștri.

E vorba de sprijinul dat de primăria Aradului la susținerea școlilor de-aici, maghiarizarea prin școală a acestui oraș.

Dintre școlile ce au servit aici pan-maghiarismul, majoritatea le-a înființat sau le-a susținut primăria. Numai pentru înființări de școli primare puse în slujba șovinismului maghiar, primăria Aradului s'a îndatorat până la 1889, în decurs de câțiva ani, cu 160 de mii de coroane, la cari se adaugă apoi sumele jertfite între timp din banii neîmprumutați ai orașului.

Să nu ne mai ocupăm de alte jertfe făcute de primăria arădănească pentru ideea pan-maghiară, decât de cele ce le-a făcut pentru școli împrumutându-se.

160 de mii de coroane, la 1889, este, ni se pare, ceva? Pe vremea aceea se făceau și se înzestrau cu această sumă 6—7 școli, iar dacă nu erau prea pompoase, 8—10—12.

Lată ce-a putut face primăria Aradului pentru școlile primare din slujba ideii pan-maghiare împrumutându-se la bănci! Ce a făcut apoi pentru aceeași idee pan-maghiară din banii proprii, și-o poate oricine închipui. Celor ce cunosc Aradul, li-i deajuns să treacă în revistă școlile de stat ce le avem aici, românești și minoritare, ca să și facă o idee despre acest spirit de sacrificiu. Chiar și-acele școli, primare sau secundare, despre cari ni-am închipuit că au fost creații exclusivă a statului maghiar, fiindcă erau de stat când le-am moștenit noi la 1919, au la bază o mare contribuție a comunei: terenul pe care stau, mobilierul, material didactic, burse, etc., etc. Și-acum să n'ntoarcem medalia!

Cu ce a contribuit primăria Aradului în era românească la romanizarea prin școală a acestui oraș? A dat de sigur ceva, dar cât e-acest ceva față de contribuția ce-a dat-o la susținerea școlilor din slujba șovinismului maghiar? Nu știm precis dacă la edificarea școlilor din Bujac, din Micălaca, din Grădăște, a contribuit numai primăria, sau și alte autorități. În orice caz, sunt numai trei școli la urmă, în decurs de 15 ani, și-au născutume făcute abia după un deceniu dela desrobire. Mai precis: sunt numai două, pentru că sursele din cartierul Grădăște e și azi neterminată, încât bietul antreprenor trebuie să cheltue săptămânal câte 500 de lei cu paza construcției, ca să nu fure țărmăcătorii sau răuvoitorii pietrele din zidăria neisprăvită.

Cum se raportă acest sacrificiu al primăriei românești a Aradului față de școala românească, la jertfele ce le-a făcut

pe vremea când era maghiară pentru școala ungurească? Într-o epocă în care banii au curs gărlă — epoca până pe la 1927 — și n'epoca ce a urmat, de criză, în timpul căreia bugetul primăriei ajunsese totuși să se apropie de 200 de milioane, nu s'a făcut o singură școală până la primăria-tul d-lui dr. Cornel Radu.

Lată realitatea crudă, oarză. E-adevărat că primăria a dat școlilor în acești 15 ani unele subvenții. Tare ar fi bine să-și ia cineva răgazul să le arate, ca să vedem câte-au fost, cui s'au dat, cum s'au întrebuițat. În orice caz capitolul acesta e-un capitol separat. Se dedeau subvenții și pe vremea ungurească. Primăria contribuia la susținerea aproape a tuturor școlilor. Deci chestia celor două și jumătate școli înființate sub regimul românesc, în comparație cu școlile create de primărie pe vremea ungurească, rămâne o chestie separată. Și rămâne o rușine neștearsă pe conștiința acestei primării.

Dupăce, deci, contribuția municipiului la romanizarea prin școală a acestui oraș maghiarizat prin silnicie, s'a limitat la ce s'a arătat mai sus, a trebuit să vedem că din bugetul pe anul acesta al primăriei s'au tăiat și bruma de subvenții ce se volaseră n' trecut pe seama instituțiilor școlare și culturale românești. Și s'au tăiat, ca să se înstitue în schimb un impozit special pe seama lui Camil Kauffmann și-a avocaților și misișilor lui!

Acum chestia Kauffmann este terminată. Impozitul special e în aplicare, iar justiția a hotărât că primăria n'are a-i da lui Kauffmann nimic. Am putut deci afla că d. dr. Ursu, președintele comisiei interimare, a pus ieri în vedere, în ședința comisiei municipale, că se vor putea întrebuițta pentru școli sumele ce se incasau pentru Kauffmann.

(Continuare în pagina IV-a).

Lupta șvabilor arădani pentru emanciparea de sub unguri

— O obligație românească —

Arătam ieri în legătură cu o adunare ungurească ce a avut loc Duminică în chestia școlilor „Notre Dame“ dela Arad, lupta desperată ce o dau uneltele de-aici ale iredentiei pentru a-i menține pe germani în opera de influență a ideii pan-ungurești. O luptă care merge până la apucături satanice, ca aceea de a lăia la cauza ungurească, împotriva germanilor, pe români.

Se știe că școala civilă de fete „Notre Dame“, și școala primară anexată ei, sunt ungurești și până astăzi, cu toate că-s ale unui ordin călugăresc german („Notre Dame“ dela Timișoara) și cu toate că mare parte dintre eleve sunt germane. Situația aceasta n'a mai putut fi tolerată de părinții germani, reveniți în anii din urmă la matca lor națională. Au luat deci hotărârea să înființeze pe lângă școala civilă clase paralele germane. Întâia urmează să se deschidă la toamnă.

Normal ar fi fost, ca ungerii să sară n'tr'un picior de bucurie că au scăpat așa de ușor. Că nu s'a hotărât adevărat invers, precum ar fi dictat o etnicul școlii: să se germanizeze școala de-a dreptul, și să se înființeze clase paralele pe seama elevelor maghiare.

Nu! Ei se burzulesc și amenință. Lor nu le trebuie decât vorbă ungurească în școala frecventată în bună parte de eleve germane sau de origine germană. Lor le trebuie să se continue proselitismul unguresc și sub stăpânirea românească.

Amenință deci, că dacă germanii nu se vor astâm-

păra, vor transforma școala civilă în liceu, supus nu ordinului călugăresc dela Timișoara ci nu știu cui altora. Și amenință în plus — așa ne-a destăinuit-o pe ziua de ieri »Erdélyi Hir-lap« al lui Zima cel decorat pentru comercializarea originii sale romno-slova-ce, — că vor face transformarea școlii cu ajutor românesc. Cu profesori unguri și români, — înțelegând adevărat că se vor da unor profesori români câteva ore: de limba română, de istorie românească.

Cititorii au înțeles de sigur unde bat aceste uneltele ale iredentiei. Să și scoată castanele cu degetele unor profesori români, și inevitabil cu ale unor politicieni cari ar urma să fie amăgiți că-i vorba de vr'o ispravă românofilă.

Cu toate că știm că la traducerea în fapt a ame-

nițării nu se va ajunge, pentru că sub ministeriatul dr-ului C. Angelescu nu-i tocmai atât de ușor să te joci de-a liceele maghiare, noi ne ridicăm depe acum cu toată energia în contra ideii înseși, că s'ar putea încerca cu concurs românesc o asemenea înființare de școală maghiară.

S'o mărturisim răspicat! Nu numai că dreptatea și interesele românești cer să fim în această luptă dintre șvabi și unguri de partea șvabilor, dar avem precise obligații morale față de dâșii. Ni-a plăcut să-i vedem alături de noi la intrunirile antirevizioniste, înfierând cu toată energia tratamentul minoritar din Ungaria hortistă și laudându-i pe cel dela noi, deci să le fim alături și la ne-caz, în lupta desperată ce o duc ca să scape de tutela maghiară!

Iarăși în chestia funeraliilor municipale făcute lui Bela Barabás

— Cum se întocmesc procesele verbale ale comisiei interimare a Aradului —

Fiindcă a venit din nou la ordinea zilei chestiunea bizarilor onoruri făcute de primărie românofobului Bela Barabás, onoruri pe cari ministerul de interne a avut nesocotința să le încuviințeze ulterior prin certificatul de bună purtare dat zilele acestea președintelui comisiei interimare, socotim nemerit să reproducem din „Buletinul municipiului Arad“ procesele verbale referitoare la funeraliile municipale făcute celui mai înverșunat dintre dușmanii de aici ai românismului.

Procesul verbal publicat în numărul 23 din 4 Iunie 1934 al „Buletinului“, spune următoarele despre ședința în care s'au hotărât în comisia interimară a municipiului ciudațele funeralii:

„D. președinte, Dr. Ion Ursu, aduce la cunoștința Comisiei Interimare moartea dlui Bela Barabás membru de onoare al orașului, fost prefect al orașului și fost consilier comunal. Arată că la intervenția partidului maghiar din Arad, care aranjează înmormântarea, a aprobat un loc

(Continuare în pag. III-a).

Pe marginile unei cărți maghiare uitate

de Isaia Tolan

În editura Lampel din Budapesta a apărut la 1902 o carte a unuia Paul Hoitsy (după nume ungar ca mai toți ungerii: de origine străină), intitulată: »Ungaria-Mare. Veacurile viitoare ale istoriei ungurești«. Nu știu dacă a mai fost sau ba semnalată sau comentată în publicistica noastră. O recomand cititorilor români, pentru că-i cea mai cinică dare în vileag a visurilor celor mai intime ale imperialismului unguresc, asemănătoare doar, intru câțva, cu acele cunoscute revendicări de teritorii românești până la gurile Dunării, formulate de „Ujság“ dela Cluj în timpul războiului mondial, când

spirocheta imperialistă îi făcu se pe unii maghiari să-și dea pe față fără nicio jenă invidia față de broasca din fabulă.

Cartea lui Paul Hoitsy e dedicată „Regilor și guvernanților viitori ai ungerimii, și ziarriștilor, ca unora cari pregătesc istoria“. Vrea să fie prin urmare — și-o și spune de câteva ori — o carte de învățură. O carte, în plus, foarte „obiectivă“. „M'am străduit — spune autorul în prefață — să cercetez cu-o astfel de obiectivitate relațiile națiunii mele, caracterul poporului meu, istoria țării mele, de parcă n'ar fi vorba decât despre-o frunză și ar trebui să cercetezi circula-

ția sucului din ea. Nu mi-am permis nicio avântare, ba nici măcar vreo căldură față de tema mea“. Dupăce ne asigură de-atâta obiectivitate, autorul își încheie prefața cu o altă închipuire. Că peste câteva veacuri îi va lua cineva cartea în mână, și va vedea că evenimentele întâmplare între timp îi adevăresc rezultatele cercetărilor plasate în paginile ei prăfuite. „Sunt sigur că istoria națiunii mele va progresa în direcția ce am trasat-o în această carte. Ba, întâmplător își va și ajunge ținta, dacă nu se vor ivi provizoriu piedeci cari astăzi nu se pot prevedea, pe cari deci nu le-am putut lua în seamă“.

S'o destăinuim dintru nceput: Ceea ce Paul Hoitsy n'a putut prevedea la 1902, este o agravare pentru Ungaria a problemei ne-magharilor din

euprinsul țărilor coroanei Sfântului Ștefan. Despre problema românească, sârbească, slova-că, nemțească și despre soarta rezervată de ea Ungariei la Trianon, nu e vorba nici măcar în două cuvinte în cartea dedicată „regilor și guvernanților viitori ai ungerimii și gazetarilor, ca unora ce pregătesc istoria“.

Prin urmare: Istoria n'a așteptat câteva secole, ca să-l facă pe autor de minciună, ci l-a pedepsit într'un deceniu și jumătate.

Cu tot acest lapsus, cartea lui Hoitsy rămâne foarte interesantă. Pentru cine nu-i inițiat în istoria veche, și în special în cea romană, a Panoniei, poate fi și foarte instructivă. Autorul e bine informat despre trecutul panonic, dar când e să tragă concluzii,

(Continuare în pag. II).

De toate și amestecate...

Totuși să-l decoreze!

In n-rul din 8 crt. al ziarului nostru s'a scris despre negustorul de ghețe Siegfried Deutsch ce și are prăvălia în fața prefecturii de județ din Arad, că a fost cercetat de un comisar de poliție fiindcă și aranjase astfel negoțul în vitrină ca să nchipuiască tricolorul maghiar, și că s'a constatat cu-acei prilej că numitul negustor e cetățean străin. Am cerut deci să fie decorat, la fel cu ceilalți buni „români” din Arad ce și-au sărbătorit deunăzi decorarea cu „Meritul Comercial și Industrial”.

In legătură cu cele apărute în „Ecou”, ni s'a trimis acum, de către d. Brutus Păcuraru, secretarul general al Camerei de comerț, următoarea întâmplare:

Domnule Director,

Mi se atrage atenția asupra unei aprecieri, apărute în ziarul „Ecou”, în timpul absenței mele recente din Arad, cu privire la firma Siegfried Deutsch din Bul. Regina Maria No. 2/6. Astfel viu să vă dau unele informații.

Streinii, cari inițiază vre-o întreprindere comercială în țară, au de îndeplinit în afară de obligațiunile unui cetățean român următoarele:

Fac cerere către Ministerul Muncii, pentru autorizarea de a exercita comerț ori vre-o meserie pe cont propriu. Aici se rezolvă cererea în conformitate cu Legea pentru protejirea muncii indigene. In caz de aprobare se liberează un carnet de autorizarea exercitării profesiunii alese, — sau se respinge în caz că nu întrunește condițiile.

Cine a obținut un astfel de carnet face apoi o altă cerere la Ministerul Industriei și Comerțului. După examinarea titlurilor câștigate și după ce se convinge, că țara noastră are convenție de

reciprocitate, adică de garantarea acelorași drepturi pentru cetățenii români, ca și cele asigurate cetățenilor țării respective. — abia atunci Ministerul Industriei și Comerțului autorizează înmatricularea firmei.

Numai după ce aceste condiții esențiale sunt îndeplinite, vine cererea de înmatricularea firmei, însoțită cu autorizațiunile celor două Ministerse, la Oficiul Registrului Comerțului, care odată îndeplinite formele legale nu mai are nici un drept de a refuza înmatricularea firmei. Cetățenii streini chiar și dacă au firma înregistrată, rămân însă sub controlul organelor polițieneste, respective a celor de ocrotirea muncii naționale.

Astfel e și cazul negustorului Siegfried Deutsch, cetățean austriac, care și-a înmatriculat firma pentru comerț cu ghețe și articole de modă la 30 August 1933 în baza livretului No. 45534 eliberat de Ministerul Muncii și a aprobării Ministerului Industriei și Comerțului No. 70775 dela 28 Iulie 1933. Cu alte cuvinte d. Siegfried Deutsch exercită legal comerțul.

Binevoii vă rog a publica aceste lămuriri pentru ca să fie informați ceice nu cunosc procedura și să nu se alimenteze o atmosferă de suspiciune contra nimănuia.

Primiți vă rog Domnule Director asigurarea considerațiunei cuvenite.

Arad, la 10 Iulie 1934.

Oficiul Registrului Comerțului al Camerei de Comerț și de Industrie din Arad.

Prim-secretar:
Păcuraru

Rugăm pe toți abonații în restanță, să ne expedieze pe adresa din Arad, sumele ce ne datorează.

Aradul, orașul cerșetorilor...

— 7500 lei în punga unul cerșetor. — Nu le dai, te' njură. — Nu cerșesc, pretind!

De câțva timp orașul nostru este invadat de o întreagă armată de cerșetori. Cerșetorii au devenit o adevărată epidemie. Nu poți face un singur pas, fără ca să-ți iasă în cale câte unul, apelând la caritatea ta, de trecător.

Intotdeauna au fost cerșetori, dar niciodată numărul lor n'a fost așa de mare ca astăzi. Înțelegem să ajutorăm, dintr'un nobil sentiment uman de caritate, pe cei crosiți de soartă. Dar nu înțelegem ca unii cărorora nu le este dragă munca să și facă o ocupație din exploatarea acestui sentiment al trecătorilor.

Cerșetoria ocupație rentabilă

Oare cărui fapt i-se datorește numărul așa de mare al cerșetorilor? Să fie o scădere a moralității indivizilor? Numărul așa de mare al cerșetorilor din Arad, este datorit, în primul rând, scăderii sentimentului demnității de om, a oamenilor, în al doilea rând, rentabilității cerșetoriei. Da! Cerșetoria este foarte rentabilă! Dar încă ce rentabilă! Rentabilitatea cerșetoriei se poate deduce și din faptul de a se fi găsit între cerșetori oameni foarte bogați. Mulți și-au făcut din cerșetorie o profesiune.

Pentru dovedirea veracității afirmațiilor mele, voi nara o singură întâmplare.

Mai acum vreo câteva zile era pe Corso, în orele când lumea are obiceiul să se plimbe un cerșetor, infirm de ambele picioare. Ei bine! Pe acesta l-am văzut la Oficiul Postal din Arad, trimițând prin mandat postal suma de 7500 lei. Cetiși încodată! Se poate ca un cerșetor să trimească șapte mii cinci sute de lei? De unde? Nu-mi vine să cred, că un cerșetor poate să aibă atâția bani, dacă nu exploatează mila oamenilor.

Alte lucruri interesante

Pe cheiu, astă iarnă pe Corso, se plimbau puradei de țigani, miogindu-se și la un trecător și la altul, cerând un leu. N'ar fi nimic dacă numai ar cere. Inșă ce este mai rău, pretindeau. Și, dacă după toate insistențele nu le dădeai bani, acești copii de țigani mai făceau și pe obraznicii. Da! Se

obrazniceanu. Incepeau să te înjure și să te blesteme, acolo în public, făcându-te de rușine.

Apoi, cerșetorii intră prin curțile și casele oamenilor, cerșind. Dacă nu le dai, încep să facă gălăgie. Și, într'un moment de neatenție îți și fură ce găsește în cale.

Ce face oficiul de triaj?

Noi știm că pe lângă poliție există un serviciu de triaj al vagabonzilor și cerșetorilor. Ce face acest oficiu? Căci activitatea nu i-se prea vede. Vedem în Arad atâția și ulăția cerșetori și haimanale, cari jăcmănesc pe cetățeanul care îndrăznește și el după o zi de muncă, să iasă la plimbare.

Ei bine! Este absolut necesar ca toate acestea să înceteze, atragem stăruitor atenția oficiului de triaj, ca să înceapă o acțiune energică în vederea curățirii Aradului de cerșetori și haimanalele, cari au ajuns o adevărată calamitate și constituie o adevărată rușine, pentru Aradul cu pretenții de oraș occidental. (Multe-i mai trebuie până ce va ajunge occidental. Deocamdată-i oriental).

Serviciul de triaj de pe lângă chestura Arad, trebuie să facă razii mai dese.

Orașul Arad trebuie să fie curățit de cerșetori. Aceasta n'o poate face decât oficiul de triaj.

Cerem, în numele populației Aradului, să se ia măsuri urgente pentru a se stărpi odată cerșetorii.

Florea Ostrov

D. Oct. Goga a plecat la Carlsbad

București. — D. Octavian Goga, șeful partidului național agrar pleacă azi — Marți — la Carlsbad, unde va rămâne până la 5 August.

Înainte de plecare d. Goga a trimis o circulară tuturor șefilor de organizații, cărora le pune în vedere ca cel mult până la 10 August, fiecare județ să-și țină congresul anual.

După reîntoarcerea în țară, d. Octavian Goga va convoca congresul general al partidului, ce se va ține în Capitală, la finea lunii August.

Cinematograful

CENTRAL

Programul de azi!

Noaptea voluptății!

Inkijinoff,

Harry Baur,
Gina Manes

Reprezentațiile

la orele 7.15 și 9.15 seara
Prețuri normale.

SELECT

(Crucea Roșie)

Programul de azi!

MARION

cu

Magda Schneider
Hermann Thimig
Otto Wallburg

Reprezentațiile

la orele 7.15 și 9.15 seara

CORSO

Programul de azi!

Tavan deschis! Sală răcoroasă!

Patima

Cel mai bun film cu

Jean Harlow, și Clark Gable

Lei 10—15—20.

La orele 7.15, și 9.15.

Noul regim de contingentare intră în vigoare

Eri a avut loc la Banca Națională o nouă consfătuire în vederea reglementării importului. S'a examinat situația balanței comerciale și măsurile pentru asigurarea stocului de devize strict necesar plăților. S'a hotărât ca importul să fie redus numai cu 20 la sută față de trecut, așa cum s'a stabilit principial de ministerul de industrie și delegația economică a guvernului.

Azi seara se va întruni comisia superioară a contingentării spre a fixa în amănunte hotărârile luate, urmând ca noile modificări ale regimului de contingentare să intre în vigoare de mâine.

Serbarea lucrătorilor tipografi

15
Iulie

ce va avea loc la Aradul Nou în grădina restaurantului „KORNETT” va fi cel mai de seamă eveniment al sezonului. Multe și variate surprize. Bătăie de flori, confeti și serpentine.

Cu concursul colorului Gutenberg.

zboară peste cal. Are el o idee fixă: că Panonia-i buricul pământului, că cine-o stăpânește, dictează Europei. Dacă 'n timpul împăraților și comandanților săi panonici împărăția Romei a fost în Europa ce-a fost, a fost peutrecă i-a hărăzit această situație faptul că a stăpânit Panonia. Idem hunii, așijderea avarii, și la fel ceilalți năvălitori barbari. Au fost în Europa ce-au fost, peutrecă au stăpânit Panonia!

Cu acești barbari autorul o cam incurcă însă. Atila nu și-a avut capitala în Panonia, ci dincoace de Tisa. Deci în paginile ce urmează, autorul extinde acest determinism la toată fosta Ungarie de ieri. „Acela dictează Europei, cine are stăpânirea peste pământul actualului Ungariei” (adeacă al Ungariei de dinainte de 1918), — pag. 7.

Hunii s'au risipit însă ca fumul, avarii au pierit la fel fă-

ră urmă, și abia frații lor unguri au izbutit să pună stăpânire trainică pe acest buric al Europei. Autorul ni-o explică: e un determinism pentru cine stăpânește pământul acesta, să fie în veșnică hărăz, să cucerească mereu, să caute ca avarii bizantinilor, nod în papură celor ce vor să fie cu ei pe pace. Legea aceasta se întregeste cu altele: Nu poate fi aici stabilitate decât dacă întreg teritoriul (de astă dată nu cel panonic ci cel dintre Alpi și Carpați) este 'n stăpânirea unei singure nații; cine știe întemeia aici o împărăție unitară, are influență decisivă asupra Europei; dacă pământul acesta se îmbucătățește, punctul de gravitație al stăpânirii străine care rupe ceva din acest pământ, cade aici, în ținutul cucerit.

Adevărat că legile acestea nu ne explică cum de-au pierit hunii, avarii, goții, gepizii

și celelalte câteva zeci de popoare ce le 'nșiră autorul. Dar Hoitsy avea să ne fixeze legi, purcese din determinismul Panoniei sau al Ungariei dela 1902. Iar una dintre aceste legi, precum s'a văzut, este că stăpânitorii acestui pământ, chiar dacă ei n'ar fi vrând-o, trebuie să cucerească fără a linare.

Și-acum vine aplicarea acestei legi la unguri.

Autorul trece în revistă istoria ungurească sub raportul acestui nostim fatalism, uitând, firește, s'o înceapă dela neastâmpărul unguresc din Asia, Lehednia sau Atelcuzu, și o începe numai dela escapadele 'n Germania, Italia nordică, Balcani, etc., ca să ne vorbească apoi despre anexările de teritorii din timpul lui Ludovic Angevinul, despre 'neercările de cucerire în Moldova, Muntenia, Polonia, etc., făcute 'ntâmplător sub comandă neungu-

rească, latină.

Ungurii s'au supus, prin urmare, cu toată umilinta acestei legi fataliste, și nu e vina lor că n'au ajuns la izbândă. Cauzele eșecurilor (la plural, titlu de capitol, p. 32) ni le spune domnul Hoitsy, reducându-le la aceasta una: Că ungurii erau puțin, ca să poată implini fatalismul căzut pe capul lor. „Arpad a cucerit cu puțin popor țara aceasta. Unii eari îi supraevaluează luptătorii, amintesc despre 100 de mii de oameni. Dar, privind chestia în chip critic, se vede că-i o exagerare. E sigur că n'au venit mai mulți de 40 de mii de oșteni, dar se poate să nu fi fost nici 20 de mii”. A trebuit vreme ca să se sporească, și când au fost destul, sub Carol Robert și Ludovic cel Mare, „Ungaria a fost de fapt cel mai puternic stat din Europa” (p. 33).

Dupăce ne-a lămurit în chip

atât de strălucit, autorul destinează câteva capitole piedecilor ce le-ar putea întâmpina cucerirea maghiară viitoare. O piedecă ar vrea să fie pacifismul socialist, din piedeca asta cade în fața faptului că lumea nu-i din fire pacifistă, socialismul fiind o simplă utopie. A doua ar fi slavii de peste graniță. Piedeca aceasta cade însă așijderea; fiindcă slavii vor trăi veșnic desbinați.

Lichidate astfel dintr'un condei și cât mai teoretic toate obstacolele ce le-ar putea întâlni în cale ungurii în implinirea fatalismului căzut pe capul lor odată cu cucerirea țării lor dintre Alpi și Carpați, mai rămas să ni se spună, ce anexări trebuie să facă Ungaria ca să poată să se numească „Mare”, și ce trebuie să facă în vederea anexării acestora.

(Continuare în numărul viitor).

MARE TRANSFORMARE

GRĂDINĂ DE VARĂ
RESTAURANT
BAR la**MADAR Cabaret**
(PĂSĂROU)

Inceputul seara la 10 jum. Deschis până'n zori. Prețuri ieftine. Muzica de jazz și țigănească. — Bucătărie caldă până dimineață

Iarăși în chestia funeraliilor municipale făcute lui Bela Barabás

(Urmare din pagina I-a)

de onoare în cimitirul Eternitatea și a admis ca catafalcul să fie așezat în piața din fața edificiului primăriei.

Cere ca Comisia Interimară să ratifice și aprobe hotărârile luate singur de d-sa.

D. Al. Constantinescu vicepreședinte se ridică în picioare în onoarea memoriei defunctului și arată că de 10 ani decând cunoaște pe defunctul Bela Barabás știe că a fost un luptător al națiunii maghiare și ca urmare trebuie să fie mortul națiunii maghiare. În consiliul comunal era coleg cu defunctul pe care însă niciodată nu l'a putut înțelege când a vorbit, căci a vorbit în consiliul comunal în limba maghiară.

Aprobă măsurile luate de D. Președinte cu rugămintea că tre organizatorii înmormântării, ca oratorii să nu facă politică și să nu jignească în vorbirile lor națiunea română cum a făcut-o un preot cu ocaziunea înmormântării defunctului Varjassy.

Comisiunea, după explicațiile date de către d. Dr. B. Parecz ratifică și aprobă măsurile luate de d. președinte.

O rectificare în „Buletinul municipiului“.

Procesul acesta verbal e de două ori fals.

Odată pentru că nu spune nimic despre opoziția d-lui dr. Vicaș.

A doaa oard, pentru că pune 'n gura d-lui Al. Constantinescu vorbe pe cari nu le-a rostit.

De aceea în nrul 24 al celuiiași „Buletin“ se publică un nou proces verbal (nr. 15) care rectifică procesul verbal din numărul anterior al „Buletinului“.

Cităm:

1. În legătură cu procesul verbal din ședința anterioară d. vicepreședinte constată că cele spuse de dsa în legătură cu înmormântarea lui Bela Barabás, nu sunt exact așa trecute în proces verbal cum le-a spus dsa. Cere rectificarea procesului verbal în felul următor:

D. vicepreședinte Al. Constantinescu se ridică în picioare pentru a aduce astfel omagiul său personal memoriei defunctului pe care l-a cunoscut ca pe un aprig luptător al națiunii sale, dar cu care s'a dueltat oratoric în consiliul comunal, când reposatul a încercat să vorbească demonstrativ în limba maghiară.

D-sa l-a cunoscut pe defunct ca pe un adversar fățis, inimos rerezentant al intereselor națiunii sale și tocmai acest considerent îl determină ca să-i cinstească memoria personal, cu lealitatea unui fost coleg și adversar.

În cece privește măsurile luate de d. președinte, socotește că așezarea catafalcului în fața primăriei ar putea să producă animozități, dat fiind oratorii ce se vor perinda, fatal vor face aluziuni la luptele politice la care defunctul a participat și-ar putea astfel să jignească — chiar sub tutela

autorității — sentimentele noastre naționale.

Defunctul Bela Barabás n'a fost om de cultură sau de știință ci luptător al cauzei maghiare, așa că făcând biografia lui oratorii vor face inevitabil aluziuni care, sigur, vor produce nemulțumiri — așa cum a făcut-o chiar un slujitor al altarului cu ocaziunea înmormântării defunctului Varjassy.

După explicațiile date de dnii dr. B. Parecz și dr. Czettel care au arătat că discursurile nu se pot censura, dar cuprinsul și forma lor sunt în directă legătură cu inteligența și bunul simț personal al oratorilor — comisiunea ratifică și aprobă măsurile luate de d. președinte.

D. Zabb cere ca cuvântarea dlui vicepreședinte să fie trecut în procesul verbal al ședinței.

Comisiunea aprobă cu această rectificare procesul verbal din ședința precedentă.

Rectificarea aceasta nu-i nici ea deplină.

Așteptăm să vedem într'un număr viitor al „Buletinului municipiului“ a daugită la cele de mai sus declarația d-lui vicepreședinte Al. Constantinescu, reprodusă de noi ieri după „Aradi Közlöy“, că își declină răspunderea pentru consecințele funeraliilor municipale făcute românofobului.

Mai așteptăm o rectificare relativ la opoziția d-lui dr. Vicaș, și iarăși una în care să se arate, că d. dr. Ioan Ursu a propus să se dea pentru înmormântarea lui Barabás 10 mii de lei din casa comunei, și că a renunțat la această propunere după ce reprezentanții partidului maghiar din Comisia interimară au spus că excesul acesta nu-i necesar.

POSTA REDACȚIEI

Rugăm pe toți corespondenții și colaboratorii noștri, ca în viitor, să trimită manuscrise numai la redacția din Arad.

La șoala sup. de arte și meserii din Arad se află de vânzare o sufragerie stil baroc cu incrustații. Sufrageria se compune dintr'un bufet mare, unul mic și o masă pentru 12 persoane. Prețul 30.000 lei.

O bibliotecă sculptată, un birou și un fotel, lei 30.000. Informațiuni detaliate la școală, între 10—12 și 5—7.

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI
ARAD

Serviciul Administrativ

No. 18829—934.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică că la primăria municipiului Arad sunt vacante:

1. **Un post de impiegat-dactilograf stagiar.** Pentru a putea fi numit în acest post, candidatul va dovedi că are 8 clase secundare cu, sau fără bacalaureat, sau că este absolvent al unei școale superioare de Comerț.

Candidații cu titluri academice vor fi preferiți

2. **Un post de impiegat stagiar la Expozitura adm. Gai.** Pentru a putea fi numit în acest post, candidatul va dovedi că are 8 cl. secundare cu, sau fără bacalaureat, sau că este absolvent al unei școale superioare de comerț.

Petiționarii cari au fost, sau sunt angajați în serviciul primăriei vor fi preferiți dacă au expus examen de capacitate, chiar dacă ar avea pregătiri școlare inferioare, însă cel puțin 4 clase secundare.

3. **Un post de arhitect.** Vor putea cere acest post candidații cu diplome de arhitecți din țară sau cu diplome moștrificate.

Salarul pentru anul bugetar în curs va fi cel prevăzut în buget, iar pentru viitor cel corespunzător gradului ce-l va obține în corpul arhitecților.

4. **Un post de administrator la Spitalul de copii.**

Vor putea cere acest post candidații cari au 8 clase secundare cu sau fără bacalaureat și absolvenți de școale superioare de comerț. Cel cu titluri academice și cei cari vor face dovadă că au mai funcționat ca administratori de spitale vor fi preferiți

Doritorii de-a ocupa unul din aceste posturi vor înainta primăriei până inclusiv la 21 Iulie 1934 câte o petiție timbrată cu următoarele acte:

1. Certificatul sau diploma școlară în original, sau în copie legalizată.
2. Extrasul de pe actul de naștere.
3. Certificat de sănătate.
4. Dovadă că a satisfăcut legii recrutării.
5. Certificat de naționalitate.
6. Certificat de moralitate.

Arad, 11 Iulie 1934.

Președ. Com. Int. Secretar gen.

Citiți și răspândiți

„E c o u l“

Terezia de Mocsonyi

Indurerata mamă a regretaților Petru, Alexandru iunior și Ionel Mocsonyi, ultimul membru din generația veche a frunzei familiei Mocsonyi (Mocioni), care i-a dat prestigiile și strălucire și în vremurile a ilustrat viața publică românească de dincoace de Carpați, a trecut la cele eterne, luni, în 9 Iulie a. c., în castelul din Căpâlnaș, după o boală îndelungată, suportată cu smerenie și răbdare creștinească, în vârstă de 75 de ani.

Descendenta a unei familii militare — tatăl ei general de divizie, iar mamă sa o baroneasă de origine italiană, — a știut să se adopteze spiritului și tradițiilor românești și ortodoxe ale familiei Mocsonyi. Ne vorbea limba și ne cultiva obiceiurile ca o româncă.

Rămasă văduvă de soțul ei, *Eugen Mocsonyi* (1901), fratele lui *Alexandru Mocsonyi* senior (1909), și-a împlinit misiunea de mamă cu iubirea devotamentului și gingășia ce radia din întreaga ei ființă, din personalitatea ei împodobită cu bogate și rare virtuți femeiești. Având o înțelegere nobilă și superioară a misiunii ei femeie soție și mamă, caracterul ei antic, de o aristocrație înăscută, nu avea nimic din ceace este deșertăciune, mândrie și vanitate omenească. A fost un tip exemplar de femeie.

Era în același timp și mama ocrotitoare a populației române din Căpâlnaș și împrejurime, ale cărei necazuri și suferințe, în dărnicia și bunătațea inimii ei simțitoare, totdeauna găseau alinare și mângâiere. Milostenia ei samaritană a uscat multe lacrimi și a vindecat durerile multor oropsiți. Prin curățenia vieții ei pământești, zguduite de tragedii familiare, prin sentimentele sale umanitare și profund religioase, prin cultura-i înaltă și înfățișarea-i de regină, reprezenta o valoare umană de mare preț, o clasicitate, ce inspira admirația și venerația tuturor, cari au avut fericirea să o cunoască.

Moartea venerabilei matroane a impresionat adânc populația din Căpâlnaș și din satetele vecine. Căpâlnășenii, cu mic cu mare, s'au dus în pelerinaj la catafalcul răposatei, ca să o mai vază și să-și ia rămas bun dela binefăcătoria lor.

Funerariile, fără pompă cum a dorit regretata, s'au săvârșit în Căpâlnaș și Foeni, unde Marti 10 Iulie la orele 15 rămașițele pământești ale înaltei defuncte au fost așezate, spre veșnică odihnă în mausoleul familiar. În ambele locuri serviciile religioase le-a celebrat P. C. Sa Părintele Protoiereu dr. Todor Botiș, rectorul Aca-

demiei Teologie din Arad, asistat în Căpâlnaș de părintii Virgil Mihulin, referent la Consiliul Eparhial din Arad, Alexandru Barbem, preot în Valea-Mare și preoții localnici Ioan Micu și Silviu Petruțoiu, iar la Foeni de parohul Nicolae Popa, Vasile Paica, preot în Finiș. Cântările le-a executat corurile țărănești din Căpâlnaș și Foeni. Panegiricile le-a rostit părintele dr. T. Botiș, care în cuvinte emoționante a reliefat personalitatea și rolul ce l-a avut adormita în Domnul ca mamă și soție.

Au asistat membrii familiei, intelectualii din Căpâlnaș și împrejurime și un impozant număr de țărani. Tot astfel și în Foeni, unde au asistat și prietenii și cunoscuții familiei din Lugoj și Timișoara.

Fie-i memoria binecuvântată.

Informațiuni

Din rezultatele sosite până acum la ministerul instrucțiunii asupra examenului de diplomă dela școalele normale reese că anul acesta, avem circa 2100 de noi învățători, dintre cari 1400 bărbați și 700 femei.

O telegramă particulară din Roma anunță că Institutul oficial internațional a dat un comunicat în care arată că recolta în Europa este considerabil mai mică decât cea din anul trecut.

Anul trecut producția a fost de 400 milioane tone, iar anul acesta este de 330 milioane lei.

M. S. Regele a părăsit Capitala Luni seara, cu un tren regal, plecând din halta Cotroceni la Bistrița-Năsăud.

Pe peron, Suveranul a fost salutată de către d-nii miniștri prof. dr. Const. Aghelescu, Inculeț, Franasovici, Sasu și Lapedatu.

Situația semănăturilor capabile încă de vegetat cum sunt: porumbul și nutrețurile semănate mai târziu, sau chiar recent — se prezintă din ce în ce mai bine — astfel că pericolul la care erau expuse a fost înlăturat — deocamdată. Depinde, bineînțeles, și de felul cum se va prezenta vremea până la recoltă.

Ministerul instrucțiunii a hotărât ca la transferările în învățământul primar, ce se efectuează în prezent, să se ia în considerare gradul obținut de învățătorii reușiți la examenul de înaintare terminat zilele trecute.

Ministerul instrucțiunii a trimis o circulară tuturor școlilor normale de băieți și fete, prin care le cere să comunice imediat numărul bursierilor cari rămân în internatele respective pe timpul vacanței, spre a li se repartiza bursele respective.

ABONAMENTE:

Lei 500 pe an, 275 pe 6 luni, 150 pe 3 luni.

Pentru bănci, cafenele, industrii, toate instituțiile particulare și administrațiile publice: lei 1500 anual.

INTERCONTINENTALA
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TRANSPORTURI ȘI COMUNICAȚIE

FACE TRANSPORTURI ȘI VĂMURI PE ÎNTREG GLOBUL

Firme și afișaj

— Un lucru despre care se scrie mult și... inutil. — A cui e vina? — Să se ia măsuri —

Prin anul 1931 orașul Cluj a avut fericita idee (inspirată, probabil, tot de presă) să oblige pe comercianți și pe toți cei ce au firme sau publicații afișuri, să redacteze acestea într-o limbă corect românească. Se vede treaba însă că această măsură n'a fost respectată nici de cei vizitați și nici de cei dela cari pornise, deoarece presa românească de-acolo s'a mai revoltat de câteva ori pe tema batjocurii pe cari minoritarii o fac din limba statului în care trăiesc.

Aci în Arad

S'a scris de nenumărate ori, atrăgând atenția primăriei asupra unor afișe scrise într-o românească scrântită. Dar toată lumea face pe n'ade n'ade. Se vede treaba că nici primăria nu și dă seama de batjocură sau că e din cale afară de indolentă. Căci dacă, după, atâția ani de stăpânire românească se mai poate tolera ca lângă un text afișat scris într-o maghiară corectă, să figureze o traducere imposibilă ca „cameră imobilizată de chiară”, însemnează că suntem lipsiți de înțelegerea jertfei soldatului român care ne-a scăpat de aspirile de eri.

De ce o fac ei?

Pe minoritari în înțelegem perfect. Lor le e rușine ca lângă o limbă tuhutumică despre care un francez spunea că are impresia, atunci când aude vorbind unguerește că „toujours on se dispute” (mereu se ceartă) le e rușine spun ca lângă niște bodogăneli de pietri cari cad pe-un acoperiș de tinichea, să așeze o limbă „ca un fagure de miere”, o limbă muzicală cum e a noastră. Li mai înțelegem pe minoritari și pentru motivul că — și dacă știu românește — voesc să ne arate inutilitatea limbii statului în statul român.

Și au dreptate. Da. Au dreptate pentru că dacă nu sunt obligați să vorbească această limbă nici în oficiile publice, acolo unde statul îi plătește, atunci de ce nu și-ar arăta disprețul pentru niște tembeli cari se lasă batjocoriți — cică, din spirit ospitalier, aristocrat sau mai știu eu ce.

Impresia în afară

Dar nu v'ați gândit vreodată, domnilor dela primăriile orașelor de pe această graniță ce impresie va face un afiș, un anunț sau o firmă atât de pocită asupra unui străin care trece pe aici? S'a mai pomenit în careva țară o astfel de mojiecitate atât timp tolerată? Și de ce? Pentru lenea de a redacta o ordonanță? Pentru că nu vă ocupați cu asemenea fleacuri? Fleacuri? Da, dar foarte importante, foarte elocvente în defavorul nostru, foarte compromițătoare, domnilor dela primăria municipiului Arad, țara România-Mare.

Ajutorul nostru

Dacă vă e atât de lene, ne angajăm noi, chiar cel ce scrie aceste rânduri, să controlăm toate afișele incorect traduse — da, da, căci ele se traduc din unguerește în românește — și să vi le denunțăm, iar mai departe ne obligăm să traducem în mod absolut gratuit din unguerește (Ce ziceți, bine am ajuns?) orice afiș ni se va trimite la redacție (Da, căci noi am fost

siliți să învățăm limba lor, atâta timp cât țineam la pielea noastră).

Ne-am înțeles? Dacă respectul pe care ar trebui, să-l avem față de limba strămoșilor noștri, nu permite primăriei Arad să plătească un funcționar — din atâția șomeri — pentru a traduce și a corecta afișajul, iată, ne angajăm noi s'o facem de dragul acestei limbi și de dragul de a face să se știe că trăim într-o țară românească și și nu într'un ținut unguereș răpît așa cum au consolată să creadă botoși de prin oficiile publice și prăvăliile ordene.

Inutilitatea textelor străine

Dar dacă ne-am întreba noi, cam ce rost au textele în limbă străină de pe firme și afișe, am rămâne fără un răspuns motivat. Și iată de ce?

Dacă peste tot s'ar vedea și s'ar citi numai limba românească, și marele public minoritar ar trebui să-și

dea puțină silință să învețe limba statului de pe spatele căruia trăiește și să simtă că nu mai trăiește sub oblăduirea Budapestei.

Și-apoi provincialul care vine la oraș ar fi scutit de-a mai silabisii toate combinațiile de „ny”, „gy”, „zs”, „sz”, cari-l fac să-și scriească limba.

S'ar mai evita apoi ca toate firmele să aibă textul maghiar spre partea vizibilă, spre partea de unde vine lume mai multă.

Și în sfârșit, s'ar da un aspect mai românesc acestui oraș care numai prin conducere face impresia de aproape românesc. (Am subliniat având în vedere limba maghiară din birouri). Incolo... Plimbă-te pe stradă. Citești unguerește, auzi unguerește și... îți vine să te crezi pe Dunacorsolter. Rușine! Mare rușine pentru un oraș al României-Mari.

Așteptăm cu nerăbdare măsuri hotărâte.

Dinu Călin

Instrucția în cazul Ciumeti

In fața Camerei de punere sub acuzare, a venit Luni după amiază la ora 4, spre instruire, cazul Ciumetti.

Delegat cu instrucția a fost d. consilier Zenovia.

Au fost audiați următorii martori: d. col. Călătorescu, agent Aurel Popescu, comisar A. Negrescu, Ponova Nicu Georgescu și comisar Mașescu. D-na Maria Ciumetti nu a

fost audiată.

Tot pentru ieri, mai fusese citată și Maria Sasu, fostă martoră în procesul d-lui Codreanu.

Acesta însă nu s'a prezentat în instanță, absența ei părând oarecum suspectă, întrucât nimeni nu știe unde se află.

Desbaterile cari au fost închise la ora 8,30 seara, au fost amânate pentru mâine Miercuri, la ora 4 d. a.

Noutăți din Germania

Reichstagul a fost convocat pentru ziua de 23 Iulie. Singurul punct al programului îl formează raportul guvernului despre ultimele evenimente după toate probabilitățile, guvernul va pune, în cadrul acestui raport și chestiunea de încredere.

Ce-i cu von Papen?

De câteva zile circulă prin Berlin știrea că Von Papen ar fi fost împușcat. Se spune că asasinarea s'ar fi întâmplat în noaptea în care vicecancelarul a făcut ultimele declarații prin cari anunța că se retrage din viața politică și că și va da toate silințele să fie pedepsiți provocatorii masacrului.

Ziaristii cari au încercat să viziteze locuința lui von Papen au fost oprți din ordinul lui Goering. Și în Anglia se scrie și se vorbește despre asasinarea vicecancelarului. „Times” spune că d. von Papen și-a înaintat demisia imediat ce acest lucru i s'a cerut, urmează doar ca să fie primită de președintele Hindenburg. Ziarul mai adaugă că guvernul a fost nevoit să dea demințiri formale și repetate la chestiunea morții vicecancelarului.

Sapte persoane ucise acțiune de sabotaj în rândul aviației

Două avioane s'au prăbușit în apropiere de Friedrichshafen. Având în vedere că au murit 7 persoane, s'a ordonat o severă anchetă. Crezându-se că accidentele se datorează unei organizații militare cons-

pirative care efectuează o operă de sabotaj. Guvernul a ordonat încordonarea de trupe a aerodromului dela Friedrichshafen. Măsura a fost luată deoarece se prevăd mișcări de insurecție în corpul superior al aviației.

Sinuciderea mamei lui Roehm

Se anunță din München că mama căpitanului Roehm s'a sinucis.

Comuniștii utilizează terenul

Guvernul a luat măsuri pentru descoperirea organizațiilor comuniste secrete existente.

În urma celor întâmplate, s'au împărțit în Germania mii de manifeste cari cer lucrătorilor să facă front comun contra lui Hitler.

Având în vedere acuitatea crizei financiare, se așteaptă izbucnirea unei noi revoluții.

Ce zicem noi?

Ca oameni ne mirăm de jocul soartei pe lângă care mare 'n furtună e joc în pahar. Ca stat... să învățăm minte...

Azi se va da setința în procesul asasinilor lui Eusebiu Popovici

În cursul zilei de ieri a continuat pledoariile în procesul asasinilor deputatului Eusebiu Popovici. Au vorbit dd. Grigore Iunian și Mihail Mora. Sentința se va da astăzi.

Mari reduceri de funcționari

În virtutea legii deplinelor puteri o comisiune interministerială a fost însărcinată să fixeze normele după care se va face simplificarea aparatului de stat. În consecință comisiunea va ține zilnic ședințe, stabilind ordinea în care se va face reducerea funcționarilor și modul după care va proceda fiecare ministru la departamentul său.

Comisia va mai examina condițiunile prin care se va putea efectua o mai justă aplicare a legii cumulului. Se crede că până la 20 Iulie lucrările vor fi terminate, până atunci urmând să se întoarcă în țară primul ministru. Dela aceea dată se va trece la aplicarea măsurilor necesare pentru realizarea economiilor pe care și le-a impus guvernul.

PPT-iștii la examen

Dirjecția generală a poștelor a dat dispoziție, în sensul căreia, toți funcționarii poștali, de altă naționalitate decât cea română, să fie supuși unui examen de limba română. Măsura e bună și trebuia luată mai de mult, pentru a nu mai vedea telegrame transmise într-o românească atât tâmpită, încât trebuiau duse la ghicitoare pentru a ghici se se cuprind în ele. Ori cât se spulberă gazetele minoritare pe chestiunea aceasta, examenul este binevenit și trebuie să aibă loc Pentru că nu este moral ca interpretând tendențios o dispoziție a nu știu cărui tratat, să vii tu, stat Român, să dai pâine unor oameni, cari nu vor să învețe limba ta pe care o vorbesc atâtea milioa-

ne de oameni, ci pretind ca aceste milioane să învețe limba cătorva tembeli, leneși și închinători ai vreunui ideal absurd și irealizabil.

Că sunt printre cei chemați la examen și oameni bătrâni cari stau înaintea pensionării nu este nimic au făcut și fac serviciu, deci trebuie să știe limba statului.

Alarma presei minoritare e nejustificată. Dacă știu românește nimeni nu le face nimic; iar dacă nu știu, vor trage consecințele. Știm, presa minoritară atât așteaptă: să lădea pe unul afară, ca să poată da sfoară 'n Europa că 'n România unguerii sunt persecutați.

Dar li se va infunda odată!

800 milioane economii pe spatele funcționarilor

București, 11. — Comisia pentru simplificarea aparatului de stat a ținut aseară o ședință în care s'a stabilit că statul, în actualul an financiar trebuie să facă economii în valoare de 800 milioane lei. Pentru a ajunge la aceste economii s'a luat hotărârea, ca pe baza datelor ce stau la dispoziția comisiei, să anuleze toate numirile de funcționari, făcute dela 1924 încoace. Se speră că în felul acesta se vor putea realiza

economiile dorite. Pe lângă măsura de mai sus, se vor unifica diverse secții ale administrațiilor și se va simplifica lucrul lor. Se vor reduce salariile funcționarilor cari lucrează în posturi inferioare gradului lor. Salariul funcționarilor cari dețin mai multe slujbe se fixează la 30.000 lei lunar. Ca o urmare a celor de mai sus se va numi o comisie specială cu menirea expresă de a face revizuirea funcționarilor.

Cam cât ar face în banii de astăzi?

(Urmare din pag. 1-a). Sunt disponibili deci peste două milioane și jumătate de lei. Școala din Grădiște ar putea fi deci deschisă la toamnă și s'ar mai putea încă face multe alte lucruri bune.

Ne putem prinde însă că ne va apuca toamna tot în halul de-acum. Ba și mai rău: Cu o nouă școală maghiară — în momentul acesta aproape terminată — în acea Grădiște a ceferiștilor, căreia nici statul și nici primăria nu i-au putut da în 15 ani nici o școală românească!

Lucrările pentru simplificarea aparatului administrativ

Eri de dimineață s'a întrunit, acasă la d. Constantin Dumitru, comisia interministerială însărcinată să studieze detaliile simplificării aparatului administrativ.

După amiază, comisiunea a ținut o a doua ședință, iar mâine în cursul zilei alte două ședințe spre a pune la punct lucrările.

În ședința de azi dimineață comisiunea s'a ocupat de chestiunea cumularzilor. S'au stabilit normele după care se va face decretul în această privință.

Banditul Oprea în Arad

Azi noapte pela 4 a intrat în bufetul restaurantului Madar un țaran cu subă și a cerut rachiu. Și-a beut rachiu liniștit și-apoi aruncând banii pe teșghiea s'a adresat către 2 tinerii băeți de serviciu întrebându-i dacă au citit ceva despre banditul Oprea. La răspunsul lor indoelnic, el le-a spus: — Ei, să știți, eu sunt acel Oprea.

Băeții au spus imediat lui Madar, care, după ce i-a înjurat puțin pentru că nu s'au grăbit, a alergat împreună cu Vărad, să-l ajungă. Afară au aflat că plecase cu trăsura 188 spre gara electrică. Următorii, dornici de cei 100.000 lei, au voit să ia un taximetru, dar faceți vă idee de enervarea lor când nici după 5 minute, șoferul nu reușește să pornească!

Afirmative, Oprea ar fi fost înainte și în localul „București” din piața „Avram Iancu”. Birjarul care l-a dus, spune că imediat ce-a ajuns la gara electrică Podgoria, s'a urcat într'un motor care tocmai pleca.

Rep.

Cetiți și răspândiți „ECOUL”